

Indhold

Forord.....	8
De ti bud giver hjælp til at score.....	10
Det gælder om at score	12
Gud er vores herre.....	14
Gud er vores frelser.....	16
Kun Gud kan holde til at være Gud	18
Guds navn er som et tårn	20
Søndagen er hviledag og helligdag	22
Far og mor er gaver fra Gud	24
Man kan slå ihjel uden at dræbe	26
Scor en sød pige eller en sej dreng.....	28
Tåbelige måger!	30
Som en varm brændeovn	32
Den ækle misundelse	34
Få andre til at blomstre!	36
Jens holder sig til sin far	38
Du skal elske din svage næste.....	40
Kærligheden finder altid vej.....	42
Et djævelsk stormvejr og en stærk hånd	44
Djævelen ødelægger, frister og hader	46
Som en løve, slange, bille og dromedar	48
Gud er min far.....	50
En almægtig far.....	52
Sol, måne, stjerner – og engle.....	54

Hvilken spand er bedst?	56
Jesus – en mælkebøtte.....	58
Gud har én søn, der har mange søskende.....	60
Jesus er frelser og herre.....	62
Jesus er en flitsbue	64
Knuste klipper giver gode veje	66
Et henrettelses-instrument som symbol	68
Vi tror på en, som har været død og begravet	70
Fængselsdøre åbnes udefra	72
Han overvandt døden og fandt vejen til livet.....	74
Ingen skyer er evige.....	76
Lægen ved Guds højre hånd	78
Dømme levende og døde	80
Helligånden skaber liv	82
Menigheden er som en dykkerklokke	84
Helt almindelig.....	86
Et klaver har mange toner	88
Som et brusebad.....	90
Sommerfuglen og kroppens opstandelse	92
Det bedste bliver ved, og det værste er væk	94
Et stærkt tog	96
En far i Himlen.....	98
Gud er, hvad han hedder	100
Guds rige viser flaget om søndagen	102
Stop op for Guds gode vilje	104
Det kunne have været dig!	106
Gud forlader vores skyld.....	108

Gud er som solen, vi er som månen.....	110
Troens bygning består af mursten	112
Hvad er det værste?.....	114
Jeg er borger i et evigt rige.....	116
Den stærkeste magt er god.....	118
Giv Gud æren!.....	120
Yes – det står fast!	122
Lær Guds stemme at kende.....	124
Færdselstavler er gode, men afslørende.....	126
Evangeliet – et åndehul.....	128
Troen på Jesus er som en diamant-ring.....	130
Guds ord kan ikke undertrykkes	132
Blomsterfrø skal spredes.....	134
Prinsesse Frida	136
Vand vasker, slukker og adskiller	138
Det er, som det lyder	140
Kobber og tin skaber kirkeklokkens klang	142
Død og liv i dåbens vand	144
Brød er lavet af knust korn.....	146
Musefælder er farlige, men ikke for elefanter	148
Regn og sollys giver regnbuer	150
Er jeg værdig til at spise sammen med Gud?.....	152
Et sår skal renses og have fred	154
Som lys, der strømmer ind i et mørkt rum.....	156
Katekismus-scoring.....	158

Forord

Scor! er en andagtsbog, der gennemgår *Katekismus Updated*, som handler om:

- De ti Bud
- Forsagelsen
- Trosbekendelsen
- Fadervor
- Guds ord
- Dåben
- Nadveren
- Skriftemålet

Det er de vigtigste emner, når det gælder om at score i Guds rige. Derfor betyder det så meget, at vi får dem ind i vores hjerter og hverdag. Undervejs bruger jeg billeder og eksempler til at forklare, hvad de enkelte led i *Katekismus Updated* betyder.

Det betyder ikke, at man skal læse stykkerne i rækkefølge. Man kan godt springe rundt. I en ramme over hvert stykke står der, hvilket afsnit fra *Katekismus Updated* det handler om. På den måde kan man udvælge det stykke, man er interesseret i.

Jeg har også skrevet *Kast! Grib! Skyd! og Vind!* Deres målgruppe er børn på 9 til 13 år. *Scor!* er for 10-14-årige. Den er kort sagt *lidt* sværere, fordi noget af stoffet i *Katekismus Updated* er mere rettet mod dem, der er lidt ældre.

Bogen er skrevet, så børn og teenagere selv kan læse den. Men andagterne kan også læses op i hjem, skole og menighed.

Der kan være ting i andagterne, som er svære at forstå, selv om jeg har prøvet at skrive så enkelt som muligt. Så meget desto mere vil jeg opfordre børn og voksne til at snakke sammen om det, de har læst. Samtaler er fantastiske til at åbne vores øjne – også i Guds verden.

Katekismus Updated kan købes som et lille hæfte, men den findes også som en gratis e-bog, der kan hentes på www.lohse.dk.

Dette fjerde oplag af *Scor!* er – med undtagelse af nogle få detaljer – uforandret i forhold til tredje oplag.

Du ønskes god læselyst, lærelyst og livslyst!

*Hillerød i januar 2021
Carsten Hjorth Pedersen*

De ti bud giver hjælp til at score

*Det var bare så synd, at han ikke fik scoret på den chance!
Eller: Synd, at han skød over målet!*

Sådan kan fodbold-fans sige efter en tabt kamp, eller hvis deres yndlings-spiller brændte en oplagt chance. Vi siger altså, det er *synd*, når nogen skyder ved siden af målet og ikke får scoret.

Det passer faktisk godt med, hvad synd er. Synd er nemlig at ramme ved siden af *Guds* mål. Nu er det ikke, fordi Gud ejer en fodboldklub eller et stadion. Men han har opsat et mål for menneskene, som han elsker så højt. Det mål er, at vi skal leve i fællesskab med ham for tid og evighed.

Men synden ødelægger fællesskabet med Gud. Du kender noget lignende fra hverdagen sammen med kammeraterne. Måske er der en kammerat, som du har det rigtig godt med. I har et godt fællesskab. Men så begynder du måske at bagtale ham for at blive gode venner med en anden. Eller din kammerat stjæler noget, der er dit. Eller I begynder at lyve for hinanden. Så går fællesskabet mellem jer i stykker. I har det ikke længere godt med hinanden. Synden ødelægger fællesskabet.

Det er noget lignende, der sker i vores forhold til Gud. Bare i meget større målestok. Og med den vigtige forskel, at Gud ikke har gjort noget galt imod os. Det er os, der bærer hele ansvaret for, at fællesskabet med ham er gået i stykker.

Flere af andagterne her i bogen handler om, hvad synd er. Det kommer vi bl.a. ind på under gennemgangen af de ti bud. Der vil det blive tydeligt, hvad det er, der ødelægger

fællesskabet. Men de ti bud giver os god hjælp til at score – ved at vi gør Guds gode vilje og lader være med at gøre det, der ødelægger fællesskabet med ham og med andre mennesker. De ti bud er den bedste vejledning for et godt liv.

Det gælder om at score

Prøv at forestille dig en fodboldkamp, hvor spillerne er ligeglade med at score. De løber rundt på banen og sparker til bolden. De skyder til hinanden, kaster indkast og tager hjørne. Men ingen er interesseret i at få bolden ind i kassen. Der behøver ikke være målmænd på holdene, for der er ikke særlig meget spil nede ved målene. Der bliver heller aldrig dømt offside, for spillerne angriber ikke for alvor. Skulle det endelig ske, at det ene hold fik straffe, ville straffespark-skytten måske skyde bolden mod banens midte.

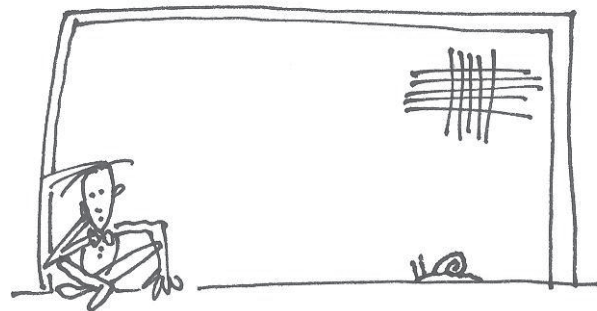
Det kan godt være, at spillerne – for en kort tid – ville synes, det var sjovt. Men snart ville de kede sig. Der ville jo ikke være noget at spille for. Og sådan en fodboldkamp kunne man i hvert fald ikke sælge billetter til. Nej, når man spiller fodbold, gælder det om at score – hvad enten man spiller hjemme på gaden eller på landsholdet.

I Guds rige gælder det også om at score. Men her er scoringen noget ganske andet end i fodbold. Synd er at skyde *forbi* målet. Derfor skulle man tro, at man scorer i Guds rige ved at leve syndfrit. Men sådan er det ikke, simpelthen fordi vi ikke *kan* leve syndfrit. Det gælder i forhold til andre mennesker, og det gælder særligt over for Gud.

Men heldigvis har Gud åbnet en anden vej til at få scoret. Han sendte sin Søn, Jesus, som levede et syndfrit liv i vores sted, og som bar straffen for alle vores forbriere. At score i Guds rige er derfor at tro på Jesus Kristus.

Der er nogle scoringer, der er flottere og mere betydningsfulde end andre. Den flotteste og mest betydningsfulde

scoring for et menneske er troen på Jesus. Den scoring er i virkeligheden en gave. Det er nemlig slet ikke os, der scorer, men Jesus. Og vi får del i hans scoring.

Gud er vores herre

Jeg er Herren din Gud ...
(Baggrunden for de ti bud)

Da Gud gav de ti bud, begyndte han med at sige: ”Jeg er Herren, din Gud”. Det er en rigtig dejlig indledning til budene. For det betyder, at før Gud fortæller os, hvad vi skal gøre og ikke gøre, så siger han, at han vil være vores Gud. Det betyder, at han vil tage sig af os, som en far tager sig af sine børn. Men det betyder også, at han er den, der bestemmer: ”Jeg er *Herren*, din Gud”.

Måske har du et kæledyr – en hund, kanin, fugl eller et fjerde kæledyr. Hvis ikke du selv har et, kender du sikkert nogen, der har det. Lad os tage en hund som eksempel.

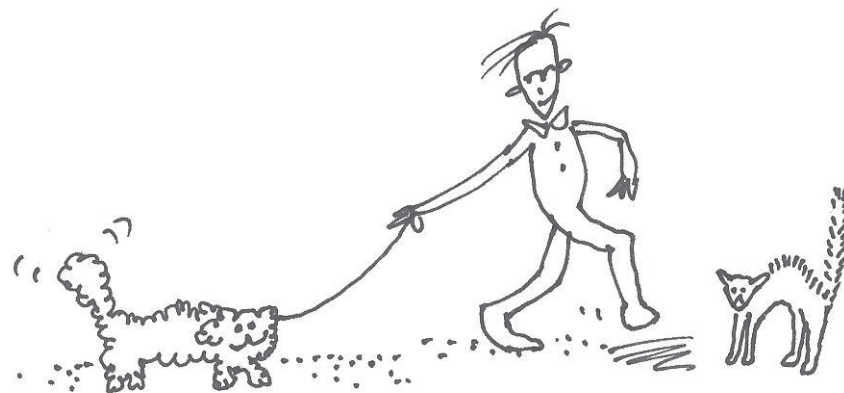
Når man har en hund som kæledyr, skal man tage sig af den. Man skal sørge for, at den får vand og mad. Man skal gå tur med den, og hvis den bliver syg, skal man tage til dyrlæge med den. Har man en hund som kæledyr, bestemmer man også over den. Man kan fx bestemme, at den skal være hjemme nogle timer, mens man er til fest. Man kan endda bestemme, at den skal aflives, hvis den er håbløs syg. Men i alle tilfælde ønsker man at være god ved sin hund.

Vi siger, at hundens ejer er dens herre. Hunden er afhængig af ham eller hende. Men det er *godt* for den, at den har en herre. I forhold til en hund ved vi altså godt, hvad det vil sige at være herre.

Det er lidt på samme måde i forhold til vores Herre, Gud.

Og dog er forskellen stor, fordi vi er andet end hunde for Gud. Vi er mennesker med ansvar. Vi kan sige ja eller nej til Gud. Men Gud er vores Herre, som ønsker os alt godt. Det viser han bl.a. ved at give os de ti bud. Derfor er det klogt at blive hos ham og *lade* ham bestemme i vores liv.

En hunds herre kan komme til at handle forkert med sin hund. Men Gud er fuldkommen. Han handler aldrig forkert med os.

Gud er vores frelser

Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset
(Baggrunden for de ti bud)

Gud er ikke alene vores herre. Han er også vores frelser. Det understreges som indledning til de ti bud: ”Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset”.

Israels folk, som først hørte disse ord, havde været slaver (= trælle) i Egypten i 400 år. Lad os tænke på en jødisk dreng på 12 år, som vi vil kalde Benjamin. Siden han blev født, havde hans far, mor, familie og naboer været slaver. Derfor var Benjamin også slave. Han skulle bære sten til de store slotte, som Faraos lod bygge. Stenene var tunge. Hans hænder var fulde af sår.

Benjamin havde haft fem ældre søskende; men der var kun fire tilbage. Den ældste bror var blevet pisket ihjel, og Benjamin var blevet tvunget til at se på.

Benjamin fik selvfølgelig ikke lov til at gå i skole, og leg var der ikke tid til. Ferie kendte de slet ikke. Benjamin regnede med, at han skulle dø som slave.

Men så skete der noget, som fuldstændig ændrede Benjamins liv. En aften samlede hans forældre familien til måltid. De fik lam at spise, og hans far smurte noget af dets blod på yderdøren, og samme nat gik de ud af Egypten eller ”trællehuset,” som de kaldte det. Benjamins mor sagde, at de nu var frie, fordi *Gud* havde befriet dem.

Den Gud, som havde gjort Benjamin fri for slaveriet, mødte senere folket og gav dem sine ti bud. Og det kan du tro, Benjamin var glad for. For sådan en stærk frelser ville han gerne tro og adlyde.

Mange år senere viste Gud sig igen som frelser. Denne gang ikke bare for jøderne, men for os alle. Han sendte sin Søn, der blev den store frelser for alle mennesker, for han frelste os fra syndens og Djævelens slaveri. Derfor er det også en glæde for os at tro på Gud og adlyde hans gode bud.

